

KONYHAKIÁLLÍTÁS 2016

FRONTHATÁS

Tóta József
belsőépítész, tanár

A konyhakiállítást nem övezte az ilyenkor szokásos sajtóvisszhang, alig tucatnyi cikk jelent meg az eseményről, pedig a magyar lakberendezéssel kapcsolatos kiállítási és vásári kínálat nem kényezteti el túlzottan az olvasóközönséget sem. Országos esemény alig van, a helyi kis események kultúrája nem alakult ki, mivel piaci jelentőségük nincs.

A konyhakiállítást igyekszik tartani a szintet, bár mint minden ilyen jellegű rendezvényt, ezt is óhatatlanul ellepték a porszívóügynökök és csodakésárusok, és leginkább egy óriási főzőshow részeseinek érezhettük magunkat. A trendi színvonalstékú, egyénileg szabott szőnyegpadlózás azonban szervezői igényességet takar, és néhány igazán szép standot is találhattunk.

A 2500 Ft-os jegyet magyar viszonylatban átlagosnak és elfogadhatónak tekinthetjük, egy háromgyerekes család már 6000 Ft-os családi belépőt is válthatott, a hat év alatti gyerekek ingyen mehettek be. Nagy kérdés, hogy miért. Gyerekfoglalkoztatót nem találtunk, de gyerekmegőrzőt sem, ami egy rövid időre tehermentesítette volna a kisgyermekes szülőket. A konyha kimondottan az a kultúrkör, amihez a gyerekek már óvodáskorban is előszeretettel kötik a játékaikat. Itt nyomát sem láttuk a gyere-

rekkal való törődésnek, holott erre a konyha és a vendéglátás számtalan működő példát mutat fel Magyarországon is. Egyre több családbarát vendéglő és kávézó tart fent foglalkoztató sarkot vagy szobát, és külön szolgáltatásként gyerekprogramot is kínálnak, például sütitésést, dagasztással, díszítéssel – lett volna honnan példát meríteni. Mindezt talán azért érdemes megemlíteni, mert ez a kiállítás nem a jelennek szól, hanem a jövőnek, aki itt holnap vásárolni fog, az ma még talán gyerek. Idén mindenesetre nem látszott a vásárlóerő, a reális cél talán a jelenlét bizonyítása és a túlélés. A konyha komplex fogalma lassan túlnő az átlag lakossági észjárással egyáltalán még felfogható kereteken, az árak felső határa már régen nem látszik, az élen járó technológia úrkorszakbeli. A konyha drága műfaj, és egyre drágább lesz. A felső kategóriás termékek ilyen kiállításokon már régen nem jelennek

meg, elit hazai szalonokban vagy éppen egy európai nagyváros kiállítótermében találnak magyar vevőre. A középkategória mindaddig biztonságos piaci szegmensnek tűnt, ez a jövőben nem biztos, hogy így marad. Talán nem véletlen, hogy néhány kiállító kihozta a nappali és hálószobai kollekcióját is, melyek kissé idegenül mutattak a milióban, noha a Gamper "Wild" hálószobája kimondottan igényes munka. Tömörfában a Human Design hozott – elsősorban külföldi – gyártókat. Ülőbútort elvértve láttunk, kedves darab volt az Imapala magyar motívumos kifestelje. A konyhabútor eddig az egyik legstabilabb terméknek bizonyult a magyar bútorpiacon. Konyhára minden háztartásban szükség van, konyhabútor legfőljebb annyira lehet örökölni, mint fürdőszobacsempét a falon, és mivel helyhez kötött, jellemzően egyedi gyártást igényel, kisebb üzemet is viszonylagos biztonsággal el tudott tartani. A kony-

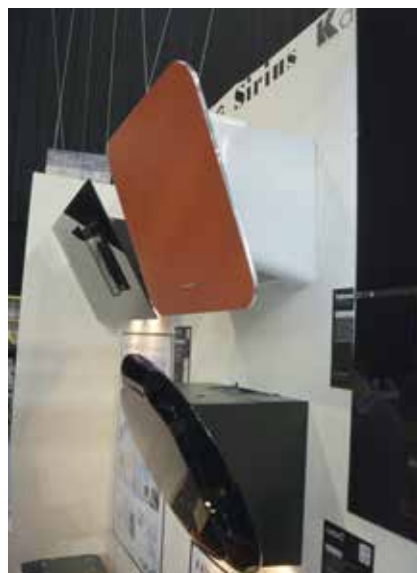
► Magyar motívumos kisfotel

hakiállításon azonban a vártnál kevésbé volt érzékelhető a bútorok jelenléte. A bútorok igazából csak a zárás környékén kezdtek megmutatkozni, amikor már ritkult a közönség. Ennek oka részben a standok átlagosan kis mérete volt, de nem tagadhatjuk, hogy bizony halvány volt a kínálat –kevés újdonság volt –, a szokott sablonok pedig nem vonzották a tekintetet, pedig ez itt egy válogatott mezőny. A valós hazai lakossági kereslet számára készülő bútorok sorsa a környékbeli lapszabászatban dől el egy negatív árversenyben. Nem véletlen, hogy a KIKA választéka kimondottan elegánsnak minősült ebben a környezetben, és az RS bútor kínálata sem lógott ki lefelé a sorból. A bútor a hagyományos gépészeti megoldások esetében még mindig gyakran csak csomagolás. A gépészeti egységek befogadására és részben leplezésére szolgált korábban, és ezt a funkcióját még az új trendek sem írják át azonnal. Így praktikusán még mindig divat a

► Fotócsempé

minimál, aminek jeles képviselője, Philippe Starck is megjelent Budapesten egy kollekciójával a Gorenje standján. Kimondottan kulturált standon állított ki a Pannonfa, a Buratino. A Nono Art és az N'Kara viszonylagos modernitásával tűnt ki, de a biztonság kedvéért többnyire ők is mutattak valami klasszikusat is. Az egyik ideai sláger a fotócsempé volt. Ez gyakorlatilag egyedi csempé, ami a nyomtatott póló és bögre után behatol a lakásokba komplett konyhafal formájában – hozott vagy választott képpel. Az eljárással üveg bútorfront is készíthető, amit a Dósafa standján láthattunk. Ez a jelenség már előrevetíti az interaktív falak világát, csak idő kérdése, hogy a fronton nem egy statikus fotó lesz, hanem változó vagy akár mozgó kép. A konyhabútor jó ideje nagyrészt a frontról szól. Szembetűnő egyébként a gépészet terén tapasztalható változás is. A gépészet jelentősége a konyhában egyre nő, de míg korábban igyekezett háttérben maradni, mostanában egyre nagyobb figyelmet követel magának. A

► Elszívó, mint önálló látványelem

külső elszívó motoros berendezések lehetővé teszik az elszívók teljes eltüntetését, ugyanakkor mégis inkább azt tapasztaljuk, hogy ezek a készülékek is inkább önálló látványelemmé válnak a konyhában, kihasználva, hogy immár sem a felület, sem az elhelyezés nem szab gátat az attraktivitásnak, némely esetben a szagelszívó önálló plasztikai alkotássá vált. Hogy a konyhabútor és a gépészet jelentősége a konyhában

milyen arányú, azt a standok mérete érzékelteti a legjobban. A gépészeti standok nagy területet foglaltak el, igazán impozáns megjelenést csak azok a bútorgyártók tudtak felmutatni, akik összefogtak a gépészeti beszállítókkal, mint például a Bányai bútor, amely hodálynyi helyet bérelt a Miele-vel, az Artergo-val és az Elektrolux-szal közösen. A konyhabútornál még a minimál, a rusztikus és a provance-i a legáltalánosabban elterjedt stílus, a konyhaedények és a kiegészítők vonulatában már régen megjelentek a rikító színek, mostanára már általános kiterjedtek a konyhai gépekre és berendezésekre is. A korábban eldugdosott gépészet néha harsány retro stílust képviselve kap hangsúlyt a konyhában és a lakás egyéb részein. A SMEG rikító hűtői valami olyasmit sugallnak, mint a hajdani „nyakkendő öltöztet” szlogen. Egész környezetünket megváltoztathatja egyetlen tárgy, ez a vonulat valószínűleg hosszú időre meghatározza a trendeket. Ha egy egész konyha felújítására nem is futja, egy vidám hűtő vagy elszívó megvásárlására még lesz pénze a vevőnek. Nem csoda, hogy a konyhai kisgépek mellett elsősorban az apró csecsebecsék özöne képviselte azt a szegmenst, ami a látogatóközönség számára elérhető volt, ezeknél olcsóbb már csak a látványosság emléke volt, amit a közönség hazavihetett. Egy közös szelfi Lázár Chef-fel bizonyosan örök emlék marad.

► Lázár Chef